Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

alibi ñ eqadem oõne, meruerit manare; Nam
cum moÿses ⁊ eius monachi puteum aliquãdo
foderent; ⁊ nec aliquando venam aliquã reperet,
⁊ ñ amplius iam fode altitudo pmutteret; medio
die sup uenit prior, ⁊ oõne fea; descendit in fo
ueam. Tunq; oõne fea discederet; illis eum pe
tentib. ut vel eqaqua sustaret. Ildhoc inquid
dnectus sum; ⁊ ppter quod vem pactum e. Pt
ea uero oscissima mater hec tibi depiere mona
cho scripsi; ut pfecte scires, quod etiam ñ iusti sit
necessaria. Iudisti uero nunc quam cautus iste
monachus fuit; qui nec mobediens fuit preptis
seniorq; qui illum adsororem suam ne iusserant;
nec uidit ipsam unius abilla; ne contra suu uotu
facere uidetur. Qua ppter hortor scitatem tuam
ut illam studeas imitari. Non sit cura uidendi tu
os amicos, vel ppinquos quos scio reliquisti, ⁊ p
illoq; curam tua oõ; tueq; lacrime ñ minuent; ne
cũ uxore loth retro respiciens in salis statuã salis
mutaris. Recole q illum eõsely iusiculũ, quod
nemo mittens manum suam, ⁊ aspiciens retro
aptus est regno celorq;. Amonitio d ꝛtinenia loqu
Ortor etiam. ãtis ⁊ qd valde sit fuanda.
ut in locucõe sis ꝛtinens, ut assidue cum psal
mista decantes. Dixi custodiam uias meas ut
ñ delinquam in lingua mea, posui ori meo custo
diam. Noli ig alios detrahe. Meñito quod maria
sit pessima multa inhemo, quando detraxit mo
si seruo dei, sicq; fri; Narrat enim hystoria, quia